

Patricía Gayle

Eleanor Roosevelt - en frontløber

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Eleanor Roosevelt - en frontløber

Patricia Gayle

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Eleanor Roosevelt - en frontløber

Af Patricia Gayle
Fra *The Beacon*

(Oversat og redigeret af Ebba Larsen)

FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder

I verdens medier er der i flere blevet fokuseret meget på FN's *Verdenserklæring om Menneskerettigheder* i relation til menneskehedens muligheder eller manglende muligheder for at leve et sundt, trygt og godt liv. Den kaldes almindeligvis *Menneskerettighedserklæringen*, og den blev udarbejdet af Eleanor Roosevelt i den periode, hvor hun var USA's ambassadør i FN. *Menneskerettighedserklæringen* blev vedtaget i 1948.

Født i 1884 – gift i 1921

Eleanor Roosevelt blev født den 11. oktober 1884. Hun havde en vanskelig barndom på grund af problematiske familieforhold. Hun uddannede sig til lærer og rejste meget og havde en omfattende foredragsvirksomhed i sine unge år. I 1904 blev hun gift med Franklin Roosevelt – den senere præsident i USA. Da han i 1921 fik polio, passede hun ham og inspirerede ham til ikke at opfatte sig selv som en hjælpeløs krøbling, og hun opmuntrede ham til at gennemføre sine øvelser og til fortsat at "være en del af livet". Hun spurgte deres kampagneleder Louis Howe, "– hvordan kan vi genoplive Franklins interesse for politik" – han svarede, "– det er meget let, du, Eleanor går ind i politik".

Politisk aktiv

Det var impulsen til, at hun begyndte at interessere sig for lovgivningen inden for forskellige områder – bl.a. for børnearbejde og kvinders arbejdsforhold – og hun udarbejdede forslag til forbedringer, der blev præsenteret for den lovgivende forsamling.

Det styrkede Franklin Roosevelts livsmod og energi, og han blev valgt til guvernør for New York i 1928 og til præsident for De forenede Stater i 1932. Hun udførte sin officielle rolle som førstedame og Det Hvide Hus' værtinde, sådan som man forventede det af hende, men hun fortsatte med at skabe opmærksomhed om USA's sociale problemer for at skabe interesse for de eksisterende forfærdelige forhold, som hun mødte i amerikanernes dagligliv.

Kærlighed til menneskeheden

Aldrig havde man set en førstedame med så meget energi og engagement. Hun blandede sig med alle mennesker – høj og lav. Ved den demokratiske partikongres i 1936 sagde sekretær Perkins om Eleanor Roosevelt:

"Hendes talent består af en usædvanlig evne og kapacitet til at vise menneskeheden kærlighed og til at høre, lære og forstå dens besværligheder, elendigheder, ønsker og behov. Hun rejser vidt og bredt i sit land på trods af kritik – ikke alene for at møde mennesker i landområderne personligt som en ven, men for at bruge denne kontakt og gøre sig selv til en kanal, hvorigennem disse menneskers behov, håb og ønsker kan føres direkte til de steder, hvor der er mulighed for at skabe løsninger".

Hun blev kendt for sin tolerance i racespørgsmål. En avis skrev:

"Hun brød endnu et led i den kæde, der fastholder så stor en del af landet i intolerance og hykleri".

Hun var ubøjelig, når det drejede sig om nødvendige ændringer vedrørende forholdene for afro-amerikere. Hendes motto var:

"Man må ønske at ændre det, der ikke er tilfredsstillende. Man må ønske at gøre det i en så høj grad, at man vil gøre det, ligegyldigt hvor store vanskelighederne vil være".

Permanente resultater

Franklin Roosevelt blandede sig aldrig i hendes arbejde, men sagde ofte til hende, at det arbejde, hun udførte, ikke kun var "engangshandlinger". Hun var nødt til at holde fast ved tanken og fortsætte med det aktuelle arbejde, indtil der var skabt permanente resultater. Eleanor fik stor officiel anerkendelse, da hun som den første førstedame blev ansat af regeringen som ulønnet stedfortrædende leder af kontoret for civilt forsvar (OCD). Hun var også den første førstedame, der holdt pressekonferencer.

Den højst roste og mest kritiserede

Efterhånden som Anden Verdenskrig forløb blev Eleanor mere og mere engageret i de unge soldaters tilstand, både før de blev sendt ud, og når de var hjemsendt. *"Enhver soldat, der skrev til hende, modtog et personligt Eleanor-brev"*. Hun rejste ud til forskellige krigsområder og inspicerede forholdene, og kontaktede soldaterne og sagde til dem, at hun var deres forbindelse til hjemmet, og hun noterede navne og adresser på faldskærmstropper, bombeeskadriller og kampvognskorps. Hun besøgte et skibsværft i England med 15.000 arbejdere, hvorefter Churchill i et telegram til Franklin Roosevelt nævnte, at *"– hun var en stor succes"*. Det amerikanske Gallup-institut fremhævede i en notits, at *"– hun er den højst roste og mest kritiserede kvinde i USA's historie"*.

Sårede soldater

Den mest farefulde rejse hun foretog i sit liv gik til Stillehavets sydlige del, hvor hun besøgte flere af de øer, hvor amerikanske tropper var udstationeret. På trods af at nogle højtstående officerer prøvede at standse hendes forsøg på at besøge soldaterne, så lykkedes det igen for hende at demonstrere sin kraftige modstand og sin oprigtige opmærksomhed over for de soldater hun mødte – selv de meget hårdt sårede. Hun krævede tid til at tale med dem, få deres navne, og høre om der var et budskab, hun kunne tage med hjem til deres familie.

På D-dagen sagde Eleanor Roosevelt i sin tale til nationen:

"Det er ikke nok at vinde kampen. Man må vinde det, man kæmper for, og det er sejren for alle mennesker, der mener, at alle verdens mennesker fortjener at opnå frihed".

Alle mennesker burde tænke over denne udtalelse.

Menneskerettighedserklæringen

Eleanor Roosevelt stod ved Franklin Roosevelts side i hans fjerde præsidentperiode (en fjerde periode var uden fortilfælde). Franklin Roosevelt døde i slutningen af april 1945, og han blev efterfulgt af præsident Harry S. Truman. Han udnævnte hende som delegeret til FN's generalforsamling – en opgave, hun varetog i Harry S. Trumans to år som præsident. Mange af hendes kritikere synes, at det opgaven var latterlig, og de betragtede det som en måde til at holde hende beskæftiget og holde hende lidt af vejen. Men som sædvanlig gik Eleanor Roosevelt energisk i gang med arbejdet og benyttede årene til at udforme og fuldføre *Menneskerettighedserklæringen*. Den blev vedtaget i Paris 1948. Da hun kort efter gik gennem FN's generalforsamling, rejste alle de delegerede sig og gav hende stående hyldest.

70-års fødselsdag

På Eleanor Roosevelts 70-års fødselsdag sagde hun:

"Det er meningen, at livet skal leves. Man må aldrig – uanset hvad grunden kan være – vende ryggen til livet".

Døde 7. november 1962

Eleanor Roosevelt døde den 7. november 1962, og hun blev begravet ved siden af sin mand Franklin Roosevelt. Der var tre præsidenter og hundredvis af højtstående mennesker fra hele verden til stede ved højtiden. Adlai Stevenson spurgte:

"Hvilket andet menneske har nået ud til så mange og formået at ændre deres liv? Findes der et bedre mål end at ville forbedre andres liv?"

Det ser ud, som om førstedame Eleanor Roosevelt er et af de bedste eksempler på *engagement* og på at kunne *integrere* sin enestående vitalitet, samt på at *koordinere* sin fantastiske evne til at se klart og inspirere til verdensomspændende forandringer. Ingen opgave var for lille eller for stor. Hun var personificeringen af rytme. Hendes evne til at organisere omfattende planer – aldrig at spille et øjeblik af de lange dage – klarsynet lige til det sidste – absolut mental, følelsesmæssig og fysisk koordineret af meget høj karat. Eleanor var i stand til at bestemme farten og overhalet ofte andre. Som beskrevet i *Sjælens lys*:

"Når legemet er rensset og dets energier styret korrekt, og når rytme er opnået, så ser man et udstrålende liv".¹

Måske skulle alle mennesker studere *Menneskerettighedserklæringen* grundigt for at blive mindet om ansvaret over for livet og den guddommelige plan.

Litteraturhenvisninger:

Marlow, Joan, *The Great Women*. A&W Publishers, Inc.
Goertzel, Victor and Mildred. *Cradles of Eminence*.
Reader's Digest Association, Great Lives, Great Deeds.
Anthony, Carl. *First Ladies*. Wm. Morrow & Co., Inc.

¹ Alice A. Bailey: *Sjælens lys*, s. 278

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk